

1. t. m. se je plačevalo vole po 3 do 3.75 Din za 1 kg žive teže. Živino slabše vrste pa seveda še ceneje. Znan mi je slučaj, ki pa žal ni osamljen, da je kupil mesar mlade junce po Din 2.25 žive teže. Da je postal gospodarski položaj našega kmetijskega stanu še težavnejši, mora uvideti vsakdo, kdor ni popolnoma slep. Ako pojde še nekaj časa tako naprej, bo moral kmet, ako bo imel debele vole in jih bo hotel odprodati, dati vole zastonj, pa še kupcu nagrado povrh. Meso je še vedno po 10 Din kg. Človek težko razume te številke. To pač dokazuje, da še vedno imamo ljudi, kateri imajo od kmetove škode lep dobiček. Lansko jesen je sresko načelstvo določilo, da si mesarji mesne cene poljubno določajo sami. Upali smo in tako so nam zatrjevali, da bo to ceno živini dvignilo. Skušnja je pokazala, da se to ni uresničilo. Seveda moremo priznati, da so mesne cene v primeri z drugimi živili tudi nizke.

*

Cene in sejmska poročila.

Mariborski trg. Na mariborski trg v soboto dne 6. avgusta so pripeljali špeharji 6 komadov zaklanih svinj. Svinjsko meso je bilo po 12—13 Din, špeh istotako. Kmetje so pripeljali 18 voz sena po 65—90, 6 slame po 55—65, 2 detelje po 90—95. Dalje 12 voz krompirja po 1—1.50, 16 voz čebule 3—4, česen 8—10. Pšenica 1.75, ječmen 1.50, oves 1—1.25, koruza 1.50, proso 1.50, ajda 1.25, fižol 2, grah 5—6, Kokoš 15—25, piščanci 18—50, raca 15—20, gos 30—40, puran 35—45. Celi orehi 5—6, luščeni 16—18. Zelje glava 1—2, kumarce 0.50—3, hren 4—6, karfijola 0.50—7, ohrovt 0.50—2, kisló zelje 4, buče 1—2, paradižniki 4—5, endivija 0.50—1, gobe 1—2, borovnice 1—1.25, maline 4—5, grozdje italijansko 16, brusnice 6, marelice 8—12, hruške 4—6, jabolka 2.50—8, breskve 8. Zadnjo soboto je bilo na trgu precej nezrelega sadja in je tržno nadzorstvo zagrozilo, da bo v drugič nezrelo in škodljivo sadje zaplenilo. Oni, ki pripeljejo sadje na

trg, morajo imeti od občine potrdilo, da je tudi res njihova last, ker iz mariborske okolice roma na trg mnogo ukradenega sadja. Mleko 2—3, smetana 10—12, surovo maslo 20—26. Jajca 0.50—0.75, med 14—20 Din.

Ptujski živalski in svinjski sejem. Na živalski sejem v Ptuj dne 2. avgusta t. l. so prignali 153 krav, 70 telic, 65 ovac, 123 volov, 27 bikov, 92 konj, skupaj 530 komadov. Cene so padle radi suše: krave 1 do 2.50 Din, telice 2 do 3.50 Din, volli 2 do 3 Din, biki 2 do 2.75 Din za 1 kg žive teže, ovce komad 70 do 80 Din, konj 200 do 2700 Din. Na svinjski sejem dne 3. avgusta so prignali le 94 svinj po 5 do 7 Din za 1 kg žive teže. Prodanih je bilo 32 komadov.

Mariborski svinjski sejem 5. avgusta 1932. Na ta svinjski sejem je bilo pripeljanih 228 svinj. Cene so bile sledeče: mladi prašiči 5—6 tednov stari komad 75 do 85 Din, 7—9 tednov 130 do 180 Din, 3—4 mesece 200 do 280 Din, 5—7 mesecev 300 do 360 Din, 8—10 mesecev 400 do 450 Din, 1 leto 550 do 600 Din. 1 kg žive teže 5.50 do 6.50 Din, mrtve teže 9 do 10 Din. Prodanih je bilo 74 komadov.

Savinjska dolina proslavlja Slomška.

Ob lepem vremenu so prihitala dekleta iz gornjegrajske dekanije in sosednih krajev v prelepo Nazarje. Toliko jih je bilo, da so prostorno, krasno cerkev Matere božje docela napolnili. Ta velika udeležba je dokaz, kako rada se odzove naša mladina povabilu na prireditve, ki velja proslavi naših mož-velikanov in ki obenem dviga duha in srce mladine k našim krščanskim in narodnim idealom. Slovesnost je bila namenjena Slomškovi proslavi. Cerkveni govornik, predsednik Prosvetne zveze g. dr. Hohnjec je tolmačil življensko postavo za slovenski narod, kakor jo je opredelil velik naš učenik-prosvetitelj-voditelj M.

Slomšek. Njegov govor, v katerem je v poljudnih besedah nanizal v biserno verižico Slomšekove zlate misli in dragocene izreke, je našel v mladih srcih močen odmev. Slovesno sv. mašo je ob asistenci domačih gg. pastrov daroval rojak iz gornjegrajske dekanije, preč. g. kanonik Časl. Po cerkvenem opvilu se je mladina zbrala pod zelenimi drevesi na trati pred cerkvijo. Poleg deklet je tudi bilo opaziti veliko število mož in mladeničev, ki so z velikim zanimanjem sledili teku zborovanja. Predsedoval je prof. dr. Hohnjec. Gospa ravnateljica Antonija Štupca je v izbranih in navdušenih besedah oblikovala pred duševnimi očmi mladine duhovni lik velikega Slomška. Vstajala je pred očmi mladine podoba tega izrednega moža, polnega vere in kreposti, plamtečega ljubezni do Boga in bližnjega in do tlačnega, zanemarljivega slovenskega naroda. Slomškov vzvišeni zglede je govornica črtala s tako živimi barvami, da so kar klicale k posnemanju Slomškovih kreposti in njegove požrtvovalne delavnosti za čast božjo, blagor cerkve in dobrobit naroda. Govor, ki je vseboval resne opomine k požrtvovalni dejavnosti v sedanjih razmerah, je napravil na mladino globok vtis. Na govorniškem odru so se tudi pojavile govornice iz domače dekanije. Olga Turnšek iz Nazarja je kot zastopnica Marijine družbe v prisrčnih besedah sporočila došlim dekletom pozdrav ter želela zborovanju velik uspeh na polju nepotrebne in prekorigne dekliske izobrazbe. Nata Remše iz Mozirja je na temeljit način in z izbrano besedo poudarila pomen prosvetnega dela med žensko mladino in način, kako se mora to delo vršiti, da bo v prospeh mladine in blaginjo naroda. Terezija Tomišek je prinesla pozdrave krščanskih deklet iz Gornjegrajskega, poudarjajoč posebno, kolikega pomena je slovensko ženstvo po pričevanju zgodovine za slovenski narod. Zborovanje je prav lepo uspelo in gotovo ne bo ostalo brez sadu. Popoldne ob dveh je imel preč. g. kanonik Časl, škofijski voditelj Marijinih družb, poučno-navduševalen govor, v katerem je zlasti članicam Marijinih družb dajal prelepa navodila za življenje. G. šentmihelski župnik Presnik je imel ob asistenci slovesne večernice. Slomškova prirediteljica v Nazarju je uspela vsestransko. Mlad-

broj ustmenih izročil (tradicij); radi so molili, se postili ter delili miloščino. Delali pa so mnogi vse to s posebno vneto očitno; zato se često trdi, da njih pobožnost ni bila vedno odkritosrčna. Jezus učenik jim je resno očital, da si, kakor smo že slišali, iz samega napuha delajo vedno širše pisane robove na haljah; in kar je še hujše, imenoval jih je »pobeljene grobove«, ki so znotraj polni gnilobe — hudobije; nekoč jim je celo »gadjaja zalega« zabrusil v obraz.

To da mnogo misliti!

Glavni sedež farizejske bratovščine je bil v Jeruzalemu, po deželi pa mnogo podružnic. Teh naloga je bila: o vseh važnejših dogodkih na deželi takoj poročati v glavno mesto, izvrševati naročila centrale, tje svoje doneske pošiljati i. dr. Nedavno je začel Jezus, tesarjev sin iz Nazareta, kot učenik javno nastopati, farizeji v Jeruzalemu pa so bili dnevno o vseh njegovih besedah in dejanjih točno obveščeni. Moč organizacije!

Rábi Jehuda je prikorakal do tje, kjer ulica nagloma krene v južno smer (dandanes kraj »III. postaje«), stopil k vratam, en udarec s kla-

divom, ki je viselo ob strani, in odprla so se vrata na stečaj. Vrtar-črnuh je padel na kolena in daril s čelom ob tla — v pozdrav. Poznalo se je, da je rábi Jehuda tukaj gospodar!

Kdo je ta rábi? Ne čudite se! To je sin tiste nesrečne matere Djemihle, ki je pred 40 leti umrla tam doli v Naselbini gobavih. Deček je takrat bil res zbežal v puščavo, pa ni daleč prišel, celo ne pa v precej oddaljeni Betlehem, ampak glad in ponočno tuljenje šakalov in hijen ga je kmalu prignalo nazaj v bližino jeruzalemskega mesta. Njegova bistra glavica pa je že tudi razločevala položaj vsaj toliko, da se je skrbno varoval povedati kaj o svoji materi. Tako so ga vzeli pod streho usmiljeni ljudje. Dečko je pokazal kmalu ne navadno nadarjenost. Zvesto je poslušal svojega že stoletnega slavnega mojstra Hilela, predsednika Visokega zbora, tistega rábija, ki je razložil Herodu ter Modrim iz Jutrovega besede Svetega pisma »o novorojenem kralju judovskem«. Sedaj je »sin gobave« že sam rábi, glasovit pridigar;

(Dalje prihodnjič.)

ja bi naj razgnala vsak sebi 300 tisoč kubičnih metrov hriba a 3000 tonami marmorja. Marmornati kamnolomi dajejo letno 200 tisoč ton najfinejšega kamna, ki roma v inozemstvo. Predpriprave za to najnovejšo razstrelbo so trajale 9 mesecev in zahtevale nepopisno veliko dela ter truda. Razstrelna mina, ki bi naj zrušila hrib, je dolga 160 m, 140 m visoka in 50 m debela. Marmornate stene hriba Tecchione so očistili zemlje, trave in grmovja, da bliščijo kakor kristali. Za ogromno razstrelbo se zanima cela Italija in si jo bo ogledalona tisoče radovednežev,

na in tudi odrasli so se razšli z željo: Kmalu kaj sličnega!

*

Negova. V nedeljo dne 14. t. m. vprizorijo fantje in dekleta tukajšnjega Prosvetnega društva popoldne po večernicah v grajski dvorani zelo lepo igro »Oče«. Razen tega še je na sporedu tudi petje. Vsi prijatelji katoliške prosvete pridite, ne bo nikomur žal! Z zavestjo, da ste videli in slišali res nekaj lepega, hste odhajali na svoje domove. Vabljeni tudi sosede!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 21. t. m. ob treh popoldne ljudsko igro »Miklova Zala« v osmih slikah. Nastopi tudi tamburaški in pevski zbor. Vsi prijazno vabljeni!

Št. Andraž pri Velenju. Katoliško prosvetno društvo priredi v nedeljo dne 21. avgusta v Društvenem domu pevski koncert. Začetek ob 3. uri popoldne. Po koncertu sledi kratek šaljiv prizor. Na to prireditev, ki bo trajala nad dve uri, že sedaj vabimo vse naše prijatelje od blizu in daleč, da se sigurno udeležijo te prireditve. Torej v nedeljo dne 21. avgusta na svidenje v Društvenem domu! — Bog živi!

Polzela. Dramatični odsek KPD ponovi v soboto dne 13. t. m. ob 8. uri zvečer v prosvetnem domu veseloigro v treh dejanjih »Pri belem konjičku«. Vstopnina običajna. Vljudno vabljeni!

Šmatarno pri Velenju. Dramatični odsek KPD Polzela gostuje v nedeljo dne 14. t. m. v Društvenem domu z znano veseloigro v treh dejanjih »Pri belem konjičku«. Vstopnina 7, 5 in 3 Din. Vljudno vabimo!

Sv. Vid na Planini. Naše katoliško prosvetno društvo vprizori na Marijin praznik dne 15. t. m. ob treh popoldne v svoji društveni dvorani gledališko igro »Pri kapelici«. Domačini in sosedi prijazno povabljeni! Ob enem opozarjamo že danes na tombolo, ki jo priredi omenjeno društvo koncem tega meseca ali pa v začetku septembra.

Otoki za prognance.

Robinsonov otok.

V najnovejši revoluciji, katero je doživela južnoameriška republika Čile, je bil prognan oberst Grove od sedanjega čilskega diktatorja na otok Juan Fernandez. Omenjeni otok se veseli svetovne slave, ker je bival na njem po povesti Angleža Daniela Defoe Robinson Cruse. V novejši dobi je otok že dalje časa kazenska kolonija za politične zločince. V nemirnih, politično razburkanih časih biva na otoku po 50 kaznjencev. Treba pripomniti, da postopa Čile lepo z izgnanci. Juan Fernandez je rajsko lep ter rodovitni otok. Kaznjenci so tako malomarno zastraženi, da se skoro vsakemu posreči pobeg. Vsak teden pristane na otoku čilski bojni čoln, ki pripelje živeža, druge potrebščine, pošto in izmenja po potrebi tudi poveljnika kolonije. Juan Fernandez je priljubljeno oporišče čilske vojne mornarice.

Kolonija za mladostne zločince.

Tudi južno-ameriška republika Ecuador posedata svojo kazensko kolonijo na Galapagos otočju, med katerimi se imenuje največji otok: Albe Marie, ki je opremljen za mladostne zločince, od

katerih pa se le malokateri vrne živ v svojo domovino. Na Albe Marie je bilo v zadnjem času več ustaj, o katerih pa v Evropo sploh ničesar nismo zvedeli.

Ognjena zemlja.

Na najslabšem glasu je argentinska kazenska kolonija na Ognjeni zemlji, čisto ob južnem koncu Južne Amerike. Tamošnji kaznjenci so nastanjeni na najbolj obupni ter pusti zemlji, kjer ne raste nobeno drevo, niti kak grm ne! Devet mesecev v letu je Ognjena zemlja na debelo pokrita s snegom in ledom, ki povzročata neznošno zimo. V kratkem poletju je zopet nepopisna vročina. Kaznjenci prebivajo v barakah in jih muči ter pobira skorbut. Do konca minulega stoletja je bilo na Ognjeni zemlji taborišče za gobavce.

Brazilska kolonija.

Brazilijska je posedala do pred kratkem kolonijo za kaznjence na otoku Fernando Noronha. Otok je en dan vožnje oddaljen od brazilijske obali in vozijo mimo njega mednarodne linije parnikov. Pristanek ladij je omogočal stalni pobeg kaznjencev in radi tega je Brazilijska ukinila kolonijo leta 1927.

Hudičev otok.

»Slaven« v najslabšem pomenu je celemu svetu znani Hudičev otok, ki spada k Južni Ameriki, a je last Francije in ga upravljajo iz Cayenne. Otok sam krajevno zelo lepo leži in je tudi rodovitni. Kaznjenci uživajo precej prostosti, ker jim je skoraj onemogočen pobeg radi morskih volkov, katerih kar mrgoli po morju krog otoka. Zelo neugodno vpliva na prognance majhen obseg otoka in dejstvo, da je na otoku neprestano poletje brez menjave. Razven tega vlada na otoku neznošna vročina in mrevarijo kaznjence vsemogoče strupene muhe ter komarji.

Kotlje. Kotlje so prav prijetna vas, ki leži ob vznožju Urške gore. Ta vas je znana daleč naokrog. Dobro je opremljena z gostilnami in trgovinami, kakor tudi z obrtniki. Imamo tudi krasno letovišče »Rimski vrelce«, kateri je prav dobro obiskan poleti in pozimi. Kotlje so prav dobro zagrajene z gozdovi, a vendar ne tako močno, da bi ne bila predrla tudi k nam huda gospodarska kriza, katera vije ter tlači vsakega, posebno nas podeželske obrtnike in male trgovce. Zadnji čas so zadele nas obrtnike in male trgovce velike težkoče, ker od kmetov sploh ni denarja dobiti. Ako pa hoče obrtnik kaj kupiti, mora do zadnje pare vse plačati. Kako naj mi obstojamo? Dela je

Pri pospnenju arterij v možganih in srcu dosežemo pri vsakdanji uporabi male množine »Franz Josefove« vode iztrebljenje črevesa brez hudega pritiska. Cenjeni učenci na klinikah za notranjo medicino so dosegli celo pri polustransko ohromelih s »Franz Josefovo« vodo najboljše uspehe pri iztrebljanju črevesa. »Franz Josefova« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in špecerijskih trgovinah.

že itak malo, novega skoro nič, staro pa se popravlja, kakor že kdo zna. Dajatve, ki jih moramo nositi, so velike. Kam plovemo? Kdaj in odkod rešitev?

Košaki pri Mariboru. Zadnjič smo poročali na kratko o krvavem dejanju, ki se je zgodilo v noči na nedeljo dne 31. julija na dvorišču krčme na Meljskem hribu. Zidarja Franc in Lojz Kukovec sta spila v gostilni pol litra vina. Lojz Kukovec je shranil kolo pri krčmarjevem hlapcu Petru Kosu iz Bukovec pod Ptujem. Ko sta se mislila brata vrniti proti Mariboru, je hotel imeti Lojz svoj bicikelj. Ker hlapec Peter ni mogel dovolj naglo odpreti pralne kuhinje, kamor je bil zaklenil kolo, mu je Kukovec preklel mater, nakar ga je potegnil Peter z roko po obrazu. Radi enega zaslužnega udarca je že bil ožen v strelu. Krčmar je miril besneča Kukovca, ju tudi držal in pozval sicer vzglednega ter mirnega hlapca, naj se čuva zidarjev in gre počivat. Franc Kukovec pa se je iztrgal gostilničarju in kakor ris stekel po dvorišču, naletel na Petra in mu z enim zamahom z nožem prerezal vrat, da je revež takoj izkrvavel. Peter je bil doma iz Bukovec, kjer je bil član gasilnega društva in je služil pri krčmarju na Meljskem hribu. Gospodar je bil s fantom povsem zadovoljen, ker je bil priden za delo, pošten in miroljuben. Žrtev posurovelosti so pokopali v Mariboru dne 2. avgusta ob udeležbi mariborskih in pobreških gasilcev. Čudno, da se ni udeležilo pogreba odposlanstvo bukovskih gasilcev!

Sv. Venčesl. Pred kratkim časom se je poročila Marjeta Juhart, hči vdove in prevžitkarice Marije Juhart v Visolah, župnija Sv. Venčesl. Tukaj pri nas je taka navada, da pridejo prvo nedeljo po poroki bližnji sorodniki zopet skupaj na takozvano pogostovanje. Tako so se zbrali tudi tukaj pri nevestini materi ter so se zabavali. Tudi nevestina mati se je veselila z njimi; naenkrat pa ji pride slabo, se zgrudi na tla in v dveh minutah je bila mrtva. Rajna je bila dobra žena, strogo krščanska; radi so jo imeli sosedi in sploh vsak, kdor jo je poznal. Zato so tudi prišli v obilnem številu na njen pogreb. Rajna je čakala lepo starost: na Veliki Šmarini bi bila dopolnila 75. leto. Zanimivo je, da sta šle obe od hiše, nevesta na ženinov dom, mati pa na pokopališče. Bog naj ji bo milostljiv sodnik!

Sv. Lovrenc na Dravskem polju. Zelo težko smo Poljanci že čakali na krompir: zdaj pa nam nemila suša vse požiga in suši in se zlasti krompir ne more razvijati. Sena je bilo malo, otave pa ne bo nič, in živina se lo morala pod nič odprodati. Ubogi kmeti! — Tudi smrt letos pri nas kruto gospodarji: v najboljših letih je pobrala Matevža Murka, želarja v Apačah, izmed njegovih dragih. En dan za njima smo pokopali 33letno kmetico Marijo Kozel iz Trčca pri Sv. Vidu, ki je prišla semkaj na dom svojih staršev, hude bolna, umret in je ne morejo zbuditi ne solze skrbnega moža in staršev, ne klici otročiča. S 25 leti je podlegla jetiki dobra kmečka hči Marija Krošl v Župečji vasi. Dne 1. avgusta pa smo stali ob grobu vzgledne krščanske in slovenske kmečke korenine Štefana Berančiča, ki je bil vselej tako odločen in značajan mož pa blag сосед in občan ter je svoje otroke vse tako vrlo vzgojil: eden od teh je trgovec tukaj, eden pa župan. Se na dan smrti je bil po svoji navadi zjutraj pri sv. maši, zvečer pa je kap naglo napravila konec njegovemu lepemu življenju. Želimo vsem blaženost v Bogu, žalujočim pa njegovo tolažbo! — Požari v Župečji vasi ne ponehajo, torej prave-